

←

kalacaklarını ve somut bir çözüm sağlanıncaya kadar Ankara'dan ayrılmayacaklarını açıkladılar.

16 Eylül'de Ankara yollarına düşen, 17 Ekim'de Ankara Tren Garı önünden Abdi İpekçi Parkı'na yürüyen işçilerin kararlılığı ilk günkü coşkuyla devam ediyor. Ankara Demokrasi güçlerinin dayanışması işçilerin yüzünü güldürdü, işçiler açısından Ankara'da yeni bir süreç başladı...

Yaklaşık 650 km yol yürüyen Kent A.Ş işçileri sadece işlerine dönmek için yürümedi. Aynı zamanda siyasal iktidarın yarattığı sosyal yıkımlara, ekonomik krize ve işçilerin çalışma ile yaşam koşullarını olumsuz yönde etkileyen yasal düzenlemeler ile uygulamalara karşı da tepkilerini gösterdi. Kent A.Ş işçileri bu yürüyüşleriyle belediye hizmetlerinde taşeron şirketlerde çalışan tüm işçilerin sesi soluğu oldular.

DİSK Yönetim Kurulu Üyeleriyle DİSK üyesi sendikaların yöneticilerinin de katıldığı yürüyüşte, Genel-İş Sendikasının İstanbul, Trakya ve İzmir'den üyeleri de dayanışmalarını sundular. Ayrıca KESK Yönetim Kurulu üyeleriyle kimi KESK'e bağlı sendikaların merkez yöneticilerinin de öndeki protokol kortejinde yürüdüğü görüldü.

Ankara'ya yürüyen Kent AŞ işçileri ve temsilcileri Ankara'da CHP Genel başkanıyla görüşmeyi düşünüyorlardı ve günler önceden bir randevu talebinde bulunmuşlardı. Ancak Baykal'ın kent dışında olması nedeniyle beklenen görüşme gerçekleşmedi. Kent AŞ'den atılan 52 işçi İzmir'e dönmedi, Abdi İpekçi Parkında çadır kurarak direnişlerini burada sürdürme kararı aldı. İşçiler, görüşmek için bekleyeceklerini ve somut bir çözüm olmadan Ankara'dan ayrılmayacaklarını ifade ettiler.

Bir yanda İzmir Örnekköy şantiyesinde adaletsiz sonuca karşı mücadele sürerken, diğer yanda Abdi İpekçi Parkı'nda başlayan yeni bir süreç var Kent AŞ işçilerinin önünde.

dün de buradaydık yarın da burada olacağız

Gerçek çözümü yani emekçilerin kurtuluşunu haykıranların sesini kısmak için ellerinden geleni esirgemiyor, gerekirse yüzlerce insanı katletmek için emirler yağdırıyorlar. Hakkını arayanları, geleceğini soranları gaz bombalarıyla plastik mermilerle susturmaya çalışıyorlar. Yalana karnımız tok!

KEREM CANİK

Krizi çıkartanlar İstanbul'a geldiler. Krizlere sebep olanlar, işçileri işten atanlar, emekçileri bu bahaneyle daha da yoksullaştıranlar. İstanbul'a, krize 'çözüm' aramaya, buralara kadar binlerce kilometre yol tepip geldiler. Sözde çare arayanlar elbette her zamanki gibi çareyi işten atmalarda emekçiye yoksullaştırmada buldular. Aylardır süren krize, çareyi İstanbul'da arayacaklarmış. Tek gündemi kriz olmayan IMF kapalı kapılar ardında yaptıkları görüşmeler hakkında yalan dolan politikalarına devam ettiler. Fakat bu sefer farklı olarak bize hep yalan değil biraz da gerçeklerden bahsettiler. Basın toplantısı düzenleyip bazı ülkelerde iç savaş çıkabilir, yağmalar olabilir v.b. gibi açıklamalar yapıp biz sosyalistlerin söylediklerini papağan gibi tekrar ettiler. Zaten bizim bildiklerimizi buradaki patronlara anlatmak için bir ton zahmete katıldılar. Bunca tera-neden sonra elle tutulur hiçbir çözüm sunmadan aynen geri gittiler. Çünkü sunabilecekleri hiçbir şey çözüm olmayacaktı.

Elbette sahibi gelmiş edasıyla sevinen bizim küçük patronlar ve onların yalaka tayfası yollara dökülüp ağızları bir karış

açık acaba biraz kısıntı verir mi diye bir heves dinlediler günlerce sayın IMF heyetini. Tabii bununla da kalmadılar. Ağalarına yer altında toplantı salonları yaptırıldılar, en lüks otellerde ağırladılar, en iyi yiyecekleri, en iyi içecekleri ikram ettiler. Hatta yurt dışından gelen bu 'misafirleri' korumak için yeni gaz bombaları ve yeni biber gazları getirtmeyi ihmal etmediler.

İMF BUNU DEMEK İÇİN Mİ GELDI

İMF toplantılar düzenledi, felaket telalığı yaptı. İç savaşlar çıkacak dedi ama nasıl durdurabiliriz demedi. İnsanlar işsiz kalacak, açlık, yoksulluk olacak, yağmalar başlayacak dedi. Ama bunları nasıl engelleriz demedi.

Şimdi soruyoruz bu kadar hazırlık bizim yıllardır söylediklerimizi tekrarlamak için miydi? Dünyayı daha fazla nasıl sömürürüz diye tartışmadılar mı? Bu coğrafyada yaşayan binlerce emekçinin kanını daha fazla nasıl emeriz diye konuşmadan mı gittiler? Daha hangi Ülkelere savaş açılıp talan ve yağma yapılacağını sormadılar mı birbirlerine?

← Toplantı sonucu yapılan açıklamalara bakılırsa tam da bunlar konuşulmuş. Emekçi halk yığınlarını daha fazla fakirleştirmeden kriz dedikleri bu safsatadan çıkış yolu bulmak yerine, felaket telalığına soyunan IMF niyetinin ne olduğunu bir kez daha göstermiş oluyor. Aslında çözümünü onlar da çok iyi biliyorlar. Fakat gerçek çözüm işlerine gelmiyor. Gerçekten çözüm aramıyorlar bile. Gerçek çözümü yani emekçilerin kurtuluşunu haykıranların sesini kısmak için ellerinden geleni esirgemiyor, gerekirse yüzlerce insanı katletmek için emirler yağdırıyorlar. Hakkını arayanları, geleceğini soranları gaz bombalarıyla plastik mermilerle susturmaya çalışıyorlar. Yalana karnımız tok! Şiddete gösterilerine de karnımız tok! İnsanca yaşamaya açız. Muhtaç olmadan, yüz kızartmadan, onurumuzu ayaklar altına aldırılmadan yaşamaya açız. Azarlara, dayaklara tokuz; erkek olduk sokakta polisten, askerde rütbeliden okulda hocamızdan. Kadın olduk evde kocamızdan işte usta başından azar ve dayak yedik. Kadın da olsak erkek de, hep emekçi olduk hep emekçi kalacağız. Ve sizin zulmünüz bitmediği sürece bizim şafağımız sökmediği sürece hep dayak hep azara mahkum olacağız. Bunu içindir ki hiç korkmuyoruz. Bunun için hesapların tersine döneceği günü ellerimizle işliyoruz. Siz bizi ezmenin hesabını yapmaya buraya kadar geliyorsunuz. Bizlerin sesiz kalmasını bekliyorsunuz.

KORUNMAYA MUHTAÇ İMF

IMF'nin uşakları yine patronlarını korumak için ellerinden geleni yaptılar. Öyle ki hazırlıklar aylar öncesinden başladı. Korunun insana neler yaptırabileceğini gösterdiler bize. Yerin yedi kat altına yapılan toplantı salonları nasıl bir paronayanın içinde olduklarının en güzel kanıtıdır. Doğrusunu söylemek gerekirse boş yere sayılmaz bu korku haklı nedenleri var. Her kendini bilen insan gibi onlar da farkındalar bu şehirleri kimin inşa ettiğini. Onlar da biliyor onlarca lüksün asıl sahibini. Ve onlar da en az bizim kadar iyi biliyor var

edenin nasıl bir anda yok edebileceğini. Yoksa nasıl açıklanabilir ki bu paranoya. Tanklarımız yok, toplarımız, tüfeklerimiz yok. Sadece açlığa olan kinimiz var, yoksulluğa olan öfkemiz. Anlatırken bir gurup diyerek küçültmek istediğinden nasıl da korkuyor zalim. Kin ne demek öfke ne demek çok iyi biliyor çünkü tarihte daha önce yaşadı. Daha önce de çok kaçtı kuyruğunu bacalarının arasına sıkıştırıp. Şimdi ininde leş yiyici çakallar ve öyle bir korkuyla saklanıyorlar ki, basın açıklaması bitmeden daha kitle tam anlamıyla toplanmadan, daha ne olduğunu bile anlamadan saldı kolluk kuvvetlerini emekçilerin üstüne. Bir anda attığı onlarca gaz bombasıyla sise boğarken Taksim'i, yüzlerce emekçiyi, bir de ihmal etmediler kendilerini koruyan insanları terörist ilan etmeyi. Koruyun ağalar, koruyun paşalarınızı, patronlarınızı. Yalnız bir düşünün kime karşı kimi koruduğunuzu. Emekçilere karşı, öğrencilere karşı 'zavallı' IMF heyetini koruyun. Filistin'i, Kürdistan'ı ve nice coğrafyayı kana bulayanları, milyonlarca insanın eli kanlı katilini koruyun. Emekçilere bu dünyayı dar edenleri bütün ömrünü çürütenleri koruyun. Ve bizi terörist ilan etmeyi de unutmayın.

İŞÇİLER NERDE

Bu kadar hazırlık, bu kadar masraf boşa değil. Emekçiler, öğrenciler, devrimciler 6. filoda olduğu gibi, Nato zirvesinde olduğu gibi yine meydanlardaydı. Yine sokaklara sahip çıktık. O dev yarasa inlerinde rahat olmasınlar diye. Açlık ve yoksulluk senaryoları yazarken bilsinler bizler buradayız. Bizler fabrikada, tarlada, atölyede, sokakta adımını attığın her yerde bizler varız. Hayatı yaratanlar işçiler, köylüler, birlik olup yaratanlar; birlik olup yıkarlar. Ve yeniden yaratırlar hayatı, daha iyisini, daha eşit ve adil olanını. Korkar elbette patronlar bu halkın öfkesinden hışmından. Kaybedecek hiçbir şeyi olmayanlar sorarlar bunun hesabını. İşçiler alanlarda, fabrikada, atölyede, tezgah başında hep aynı kaderi paylaşanlar, yine paylaştı-

lar acıyı, coşkuyu, zaferi. Hepsi alanda olamasa da paylaştı yüreğiyle, beyniyle. Bir somun ekmeği paylaşır gibi.

DEVİRİMCİ-İŞÇİ ALANDAYDI

İki gün boyunca savaş alanına döndü sokaklar. İki gün süresince Dev-İşçi en önde en örgütlü ve yılmadan karşılık verdi oligarşinin güçlerine. Biz ezilenler iki gün boyunca daha fazla ezilmeyeceğimizi haykırdık sokaklarda. İki gün boyunca kinle nefretle hiçbir baskıya boyun eğmeden sloganlarımızla yumruğumuzla sokaktaydık. Fabrikalar atölyeler oteller evler kısacası yarattığımız ama bizden çalınan her şeyin hesabını sorduk ve soracağız. 6 Ekim günü basın açıklamasının tam ortasında birden onlarca gaz bombasıyla kitleyi dağıtmak istediler. Bütün kitlenin geri çekilmesine rağmen öncelikle Gezi parkının üstünde SDP ve DEV-İŞÇİ pankartını dakikalarca zalimlerin gözüne sokarcasına muhafaza ettik. Plastik mermilerin, gaz bombasının tazikli suyun inadına pankartlarımız ve bayraklarımızla direndik. Oradan Gümüşsuyu'na çekilen DEV-İŞÇİ ve SDP saatlerce ara sokakları zapt etmişlerdir. Yine Tarlabası'nda saatlerce oligarşinin kolluk kuvvetlerine direnen yoldaşlarımız İstiklal dahil o bölgedeki bütün sokaklarda dar etmişlerdir IMF koruyucularına hayatı. Ve iki gün süresince her barikatta her sokakta DEV-İŞÇİ ön saflardaydı.

Bize hayatı dar edenlere hesabını sormak için. Yeni katliamlar hesabındakilerin, hesaplarını bozmak için. Bizden çaldıklarını geri almak için döküldük sokaklara. Çıktık eli kanlı katilin karşısına geri alacağız geleceği, geri alacağız özgürlüğü, geri alacağız hayatımızı.

ÇÜNKÜ BİLİYORUZ Kİ:
KURTULUŞ DEVİRİMCİ-İŞÇİ'LERLE GELECEK
KURULUŞ YOK TEK BAŞINA
YA HEP BERABER YA HIÇ BİRİMİZ
ZAFER DİRENEREN EMEKÇİNİN OLACAK

